

βρογχίτζω μειδιών. Ἡ πράξις αὕτη διήγειρε ἄπλετον ἐνθουσιασμόν εἰς ὅλους τοὺς συνδικτυμένους μου, οἵτινες προσελθόντες μὲ συνεχάρησαν ἀπονέμοντές μοι τὰ κολακευτικώτερα ἐπιθέτα. Ἀπὸ τότε λοιπὸν ἐγενόμην σὰρξ ἐκ τῆς σαρκὸς των καὶ ὁστοῦν ἐκ τῶν ὁστέων των.

«Κατὰ τὴν μετὰ τῶν Ἰννοῦϊτῶν διατριβὴν μου εἶχεν ἀσθενήσῃ γυνὴ τις καλουμένη Νου-Κερ-Τοῦ καὶ ἐκ συμπαθείας ἐπισκεπτόμενος αὐτήν, τῇ παρέσχον τὴν συνδρομὴν μου· ἀλλὰ μιᾶ τῶν ἡμερῶν ἐνῶ ὑπῆρχινον εἰς τὸν οἶκον τῆς, εἶδον Ἰννοῦϊτας τινὰς κτίζοντας ἐκεῖ πλησίον οἴκον ἐκ χιόνος, ὅπερ παρ' αὐτοῖς καλεῖται ἐργλοῦ.

— »Τί θὰ κάμῃτε αὐτὸν τὸν οἶκον; ἠρώτησα ἐγὼ τοὺς κτίζοντας.

— Ὅθι θάψωμεν τὴν Νου-Κερ-Τοῦ, ἀπεκρίθησαν ἐκεῖνοι.

— »Ἀλλ' αὐτὴ ἀκόμη ζῇ

— » Τὸ γνωρίζομεν.

» Φρίκη μὲ κατέλαβεν ἀκούσαντα τούτους τοὺς λόγους· πορευθεὶς λοιπὸν πρὸς τὴν ἀσθενούσῃ τὴν ἠρώτησα τί ἐσήμαινον ὁ οἰκίσκος ἐκεῖνος.

— »Θέλεις ἰδεῖ, μοι ἀπεκρίθη.

»Μετὰ τρεῖς ἡμέρας τέσσαρες γυναῖκες ἔφεραν ἐπὶ δέρματος ταράνδου τὴν Νου-Κερ-Τοῦ, εἰς ἐὴν αἰωνίαν αὐτῆς κατοικίαν καὶ εἰσέγαγον αὐτήν δι' ὁπῆς ἀφεθείσης ἀνοικτῆς εἰς τὸ ὀπίσθιον μέρος, τὴν ὁποίαν ὅμως ἔκλεισαν πάλιν διὰ χιόνος. Ἀναχωρησασῶν τῶν γυναικῶν ἐγὼ διὰ μιᾶς ὁπῆς ἦν ἡνοιχθεὶς εἰσῆλθον εἰς τὸν χιονόεστεκτον ἐκεῖνον οἶκον, καὶ εὗρον τὴν Νου-Κερ-Τοῦ καθημένην ἀτάραχον καὶ μὲ πλήρη αὐταπάρνησιν.

— »Καὶ πῶς! ἠρώτησα ἐγὼ, γνωρίζουσα ὅτι μέλλεις νὰ ἀποθάνῃς ἐκ πείνης καὶ ἰψύχους, ἀπεφάσις νὰ κατακλεισθῇς ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ;

— » Τὸ γνωρίζω, ἀπεκρίθη ἡ δυστυχὴς γυνὴ μετὰ τῆς καταπληκτικωτέρας ἀπαθείας· ἀλλὰ γνωρίζω ἐπίσης ὅτι εἰμαι βάρος τῆς οἰκογενείας μου καὶ δὲν βλέπω πρὸς τί ν' ἀγαπῶ τὴν ζωὴν. Ἡ μόνη μου ἐπιθυμία ἦτο νὰ ἀποκτήσω ἕνα ὄγλοῦ νέον ἐκ χιόνος ἀκτιδιώτου καὶ μίαν κλίνην ἐκ χιόνος καλῶς κατασκευασμένην, ἐρ' ἥς νὰ ἐκπνεύσω. Ταῦτα δὲ βλέπεις ὅτι ἔχω, ὥστε δὲν μοι μένει ἄλλο ἢ νὰ ἀποθάνω. Ἄλλως τε τοῦτο εἶνε συνήθεια.

» Γῆ ἀληθεῖς, τοιοῦτο εἶδος φιλοφροσύνης ἐὰν συνεμεριζόμεν ἐγὼ προσεπάθησα λοιπὸν παντοίως τρόπως νὰ τὴν πείσω ὅπως ἐξέλθῃ τοῦ τάφου

τῆς, ἀλλ' ἐκείνη ἔμεινεν ἀμετάπειστος θεωροῦσα ἔγκλημα τὸ νὰ μὴ ὑποκύψῃ εἰς τὰ ἐθίμα τῆς φυλῆς τῆς. Ἐν τούτοις ἐξηκολούθησα καθ' ἑκάστην ἐπισκεπτόμενος τὴν δυστυχὴ ἐκείνην γυναῖκα καὶ ἔπραξα πᾶν ὅ,τι ἐδυνάμην ἵνα ἀνακουφίσω τὰς τελευταίας στιγμὰς τῆς· ἀλλ' οὐδὲν ἄλλο μοι ἀπελείπετο ἢ νὰ τῆς κλείσω τοὺς ὀφθαλμούς· καὶ τοῦτο ἔπραξα μετὰ πικρᾶς εὐχαιροσήμεως, ἀφοῦ καὶ οἱ συγγενεῖς τῆς αὐτοῖ δὲν ἤθελον πλέον νὰ ἔλθωσιν εἰς σχέσιν πρὸς αὐτήν, ἅτε δὴ καταδικαζόμενοι ὑπὸ τῶν ἐθίμων νὰ μὴ φέρωσι τοῦ λοιποῦ σισύρας, εἰς τόπον μάλιστα τοσοῦτω κατεψυγμένην, ἐὰν ἤθελον ἀνακαλυφθῇ ἐπισκεπτόμενοι αὐτήν.»

* * Ἐκ τινος στατιστικῆς τοῦ βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ ἱρλανθίας ἀρμόμεθα τὰς ἐξῆς περὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ εἰς τὸ κράτος τοῦτο στρατιωτικῶν δυνάμεων.

Εἰς τὰς Ἀγγλικὰς νήσους, ἦτοι Ἀγγλίαν, Σκωτίαν καὶ ἱρλανδίαν, ἐξαιρουμένων τῶν ἀποικιῶν, ἡ βρετανικὴ κυβέρνησις διατηρεῖ τὸν ἐπόμενον στρατόν. Ἰππικὸν 40,000· πυροβολικὸν 11,800· μηχανικὸν 2,000· πεζικὸν 18,000. Λοιπὸν ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ διαθέσῃ πλείονα, τῶν 40,000 ἀνδρῶν, ἐκτὸς ἂν προσκαλέσῃ τὸν στρατὸν τῶν ἀποικιῶν.

Ἐκτὸς τοῦ τακτικοῦ τούτου στρατοῦ ὑπάρχουσιν ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ 120,000 ἐθνοφύλακες, τοὺς ὁποίους ὅμως δὲν δύναται νὰ μεταχειρισθῇ εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Οὗτοι χρησιμεύουσι μόνον πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ τόπου.

* * Νέος εἶδος θεραπείας τῆς Ὑδροφοβίας.— Ἄμα δτηθῇ τις ὑπὸ λυσσῶντος κυνός, δέον νὰ τίθεται ἐν τῇ πληγῇ συνήθης νιτρικὸς ἄργυρος. Οὗτος ἀποσυνθέτει τὸν σίελον, καταστρέφει τὸ μόλυσμα, τὸ ἐπισύρει εἰς τὰς τριχώδεις ἐσχατίας καὶ τὸ οὐδετερόνει. Ὅταν ἡ πληγὴ συνουλωθῇ ἐντελῶς τότε τὴν ἐπιτρίβει τις πρὸς ἐξαφάνισιν τοῦ σημείου τῆς πληγῆς.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Πρὶν ὑπάρξεως ἐν τῷ κόσμῳ τότε μόνον ἐγὼ εἶμαι
ἐνδόν τῆς γαστέρος ἄρχον·
Κεφαλὴν, λαμβὼν ἂν κόφης, ἐπὶ γῆς φυτὸν θὰ καίμαι
πλὴν εἰς τὰ βουνὰ ὑπάρχον.
Τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ τρίτου γράμματός μου ἂν ζητήσῃς
Ὀνομα ἀκρωτηρίου τῆς Ἑλλάδος μὲ χαρίζεις,
Ἄν τετάρτου... ὦ! τὸ ἔαρ, τὴν ὁσμὴν μου θὰ ποθίσης,
Κ' ἐκ τῶν βράχων κ' ἐκ τῶν κήπων ἀπηνῶς θ' ἀμὲρρίζεις.

Ι. Γ. Χ.